

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

28 Απριλίου 2014

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 129/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 112 της 14.4.2014.	1
---------------	--	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 129/02	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-337/12 P έως C-340/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 — Pi-Design AG, Bodum France, Bodum Logistics A/S κατά Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Καταχώριση σημείων που αναπαριστούν επιφάνεια με μαύρους κύκλους — Κήρυξη ακυρότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων]	2
---------------	---	---

2014/C 129/03	Υπόθεση C-409/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH κατά Pfahnl Backmittel GmbH (Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έκπτωση — Σήμα που έχει καταστεί, συνεπεία πράξεων ή αδράνειας του δικαιούχου, συνήθης εμπορική ονομασία προϊόντος ή υπηρεσίας για την οποία έχει καταχωρισθεί — Αντίληψη του λεκτικού σημείου «KORNSPITZ», αφενός, από τους πωλητές και, αφετέρου, από τους τελικούς χρήστες — Απώλεια του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος κατά την αντίληψη μόνο των τελικών χρηστών)	3
---------------	---	---

2014/C 129/04	Υπόθεση C-458/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunale di Trento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lorenzo Amatori κ.λπ. κατά Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Οδηγία 2001/23/EK — Μεταβίβαση σχέσεων εργασίας σε περίπτωση συμβατικής μεταβιβάσεως τμήματος επιχειρήσεως το οποίο δεν αποτελεί προϋπάρχουσα αυτόνομη οικονομική οντότητα)	4
2014/C 129/05	Υπόθεση C-595/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Loredana Napoli κατά Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2006/54/EK — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα απασχόλησης και εργασίας — Πρόγραμμα κατάρτισης για την κτήση της ιδιότητας του δημοσίου υπαλλήλου — Αποκλεισμός λόγω παρατεταμένης απουσίας — Απουσία λόγω άδειας μητρότητας)	5
2014/C 129/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-606/12 και C-607/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αιτήσεις της Commissione tributaria provinciale Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dresser Rand SA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο στ' — Προϋπόθεση επαναποστολής αγαθού στο κράτος μέλος από το οποίο είχε αρχικώς αποσταλεί ή μεταφερθεί)	5
2014/C 129/07	Υπόθεση C-206/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cruciano Siragusa κατά Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo (Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Επαρκής σύνδεσμος — Έλλειψη — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	6
2014/C 129/08	Υπόθεση C-650/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Γαλλία) στις 9 Δεκεμβρίου 2013 — Thierry Delvigne κατά Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde	7
2014/C 129/09	Υπόθεση C-661/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — Astellas Pharma Inc. κατά Polpharma SA Pharmaceutical Works	7
2014/C 129/10	Υπόθεση C-6/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις 9 Ιανουαρίου 2014 — Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG κατά Fridolin Santer	8
2014/C 129/11	Υπόθεση C-10/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 13 Ιανουαρίου 2014 — J.B.G.T. Miljoen κατά Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/12	Υπόθεση C-14/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2014 — X κατά Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/13	Υπόθεση C-17/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 16 Ιανουαρίου 2014 — Société générale SA κατά Staatssecretaris van Financiën	10
2014/C 129/14	Υπόθεση C-20/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 17 Ιανουαρίου 2014 — BGW Marketing- & Management-Service GmbH κατά Bodo Scholz.	11
2014/C 129/15	Υπόθεση C-62/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverfassungsgericht (Γερμανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Peter Gauweiler κ.λπ.	11
2014/C 129/16	Υπόθεση C-65/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Charlotte Rosselle κατά Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)	13
2014/C 129/17	Υπόθεση C-84/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Φεβρουαρίου 2014 η Forgital Italy SpA κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-438/10, Forgital Italy SpA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	14

2014/C 129/18	Υπόθεση C-100/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2014 η European Medical Association Asbl (EMA) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 11 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-116/11, European Medical Association κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	14
2014/C 129/19	Υπόθεση C-113/14: Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2014 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	15
Γενικό Δικαστήριο		
2014/C 129/20	Υπόθεση T-592/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 – El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Technisynthese (BTS) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος BTS — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά και εθνικά σήματα TBS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	17
2014/C 129/21	Υπόθεση T-102/110 και T-369/12 έως T-371/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 – American Express Marketing & Development κατά ΓΕΕΑ (IP ZONE) [Κοινοτικό σήμα — Αίτησεις καταχώρισης των λεκτικών κοινοτικών σημάτων IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE et EUROPEAN IP ZONE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	17
2014/C 129/22	Υπόθεση T-202/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 — Al Assad κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Εγγραφή ατόμου στους καταλόγους προσώπων έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα — Προσωπικοί δεσμοί με μέλη του καθεστώτος — Δικαιώματα άμυνας — Δίκαιη δίκη — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Βάρος αποδείξεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής)	18
2014/C 129/23	Υπόθεση T-315/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 – Tubes Radiatori κατά ΓΕΕΑ — Anthrax It (Σώμα καλοριφέρ) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο αντιπροσωπεύει σώμα καλοριφέρ — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα — Έλλειψη διαφορετικής συνολικής εντυπώσεως — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη — Υποχρέωση αιτιολόγησης]	19
2014/C 129/24	Υπόθεση T-348/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου — Globosat Programadonra κατά ΓΕΕΑ — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος SPORT TV INTERNACIONAL — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα SPORTV — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 και κανόνας 22 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»]	19
2014/C 129/25	Υπόθεση T-381/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 — Borrajo Canelo κατά ΓΕΕΑ — Tecnoazúcar (PALMA MULATA) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία εκπτώσεως — Λεκτικό κοινοτικό σήμα PALMA MULATA — Ουσιαστική χρήση — Άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος»]	20
2014/C 129/26	Υπόθεση T-430/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2014 — Heinrich κατά ΓΕΕΑ — Επιτροπή (European Network Rapid Manufacturing) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα European Network Rapid Manufacturing — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απομίμηση εμβλήματος διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 6β της Συμβάσεως των Παρισίων»]	20
2014/C 129/27	Υπόθεση T-373/13 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 — Alsteens κατά Επιτροπής («Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Παράταση της συμβάσεως — Προδήλως απαράδεκτο προσφυγής — Δικαίωμα ακρόασεως — Αποσπαστός χαρακτήρας της συμπληρωματικής πράξεως με την οποία παρετάθη η σύμβαση»)	21

2014/C 129/28	Υπόθεση T-41/14: Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2014 — Argo Development and Manufacturing κατά ΓΕΕΑ — Clarbanner (Διαφημιστικά είδη)	22
2014/C 129/29	Υπόθεση T-43/14: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2014 — Heidrick & Struggles International κατά ΓΕΕΑ (THE LEADERSHIP COMPANY)	22
2014/C 129/30	Υπόθεση T-53/14: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2014 — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik κατά Επιτροπής	23
2014/C 129/31	Υπόθεση T-56/14: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2014 — Evyar κατά ΓΕΕΑ — Megusta Trading (DURU)	24
2014/C 129/32	Υπόθεση T-58/14: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Stührk Delikatessen Import κατά Επιτροπής	25
2014/C 129/33	Υπόθεση T-59/14: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Blackrock κατά ΓΕΕΑ (INVESTING FOR A NEW WORLD)	26
2014/C 129/34	Υπόθεση T-61/14: Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2014 — Monster Energy κατά ΓΕΕΑ — Balaguer (icexpresso + energy coffee)	26
2014/C 129/35	Υπόθεση T-68/14: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Post Bank Iran κατά Συμβουλίου	27
2014/C 129/36	Υπόθεση T-71/14: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2014 — Swatch κατά ΓΕΕΑ — Panavision Europe (SWATCHBALL)	29
2014/C 129/37	Υπόθεση T-87/14: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου.	30
2014/C 129/38	Υπόθεση T-97/14: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2014 — Harry's N. York Bar κατά ΓΕΕΑ — Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)	31
2014/C 129/39	Υπόθεση T-107/14: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής.	31
2014/C 129/40	Υπόθεση T-116/14: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — Bunge Argentina κατά Συμβουλίου.	33
2014/C 129/41	Υπόθεση T-123/14: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte κατά ΓΕΕΑ — Arçelik (AquaPerfect).	34
2014/C 129/42	Υπόθεση T-145/14: Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2014 — adidas κατά ΓΕΕΑ — Shoe Branding Europe (Συσκευή με δύο παράλληλες λωρίδες)	35

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 129/43	Υπόθεση F-128/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 12ης Μαρτίου 2014 — CR κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρουμένου τέκνου — Ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Πρόθεση παραπληρώσεως της διοικήσεως — Απόδειξη — Μη δυνατότητα αντιτάξεως προς τη διοίκηση της πενταετούς προθεσμίας για την άσκηση της αιτήσεως ανακτήσεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Διαδικασία προ της ασκήσεως της προσφυγής — Κανόνας της αντιστοιχίας — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας προβληθείσα για πρώτη φορά με την προσφυγή — Παραδεκτό)	36
2014/C 129/44	Υπόθεση F-77/13: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2014 — DC κατά Ευρωπόλ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπόλ — Αναπηρία — Επίδομα αναπηρίας — Υπολογισμός των τόκων — Αίτηση αποζημιώσεως — Προδήλως απαράδεκτο)	36

2014/C 129/45	Υπόθεση F-119/13: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2013 — ΖΖ κατά Επιτροπής.	37
2014/C 129/46	Υπόθεση F-125/13: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Δεκεμβρίου 2013 — ΖΖ κατά ΓΕΕΑ	37

Διορθωτικά

2014/C 129/47	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-689/13 (<i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 85 της 22ας Μαρτίου 2014</i>).	39
---------------	---	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 129/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 112 της 14.4.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 102 της 7.4.2014

EE C 93 της 29.3.2014

EE C 85 της 22.3.2014

EE C 78 της 15.3.2014

EE C 71 της 8.3.2014

EE C 61 της 1.3.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 — Pi-Design AG, Bodum France, Bodum Logistics A/S κατά Yoshida Metal Industry Co. Ltd, Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-337/12 P έως C-340/12 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Καταχώριση σημείων που αναπαριστούν επιφάνεια με μαύρους κύκλους — Κήρυξη ακυρότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων]

(2014/C 129/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (εκπρόσωπος: H. Pernez, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (εκπρόσωποι: S. Verea, K. Muraro και M. Balestriero, avvocati), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο

Αιτήσεις ανατρέσεως κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2012, Yoshida Metal Industry κατά ΓΕΕΑ — Pi-Design κ.λπ. (T-331/10 και T-416/10), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τις αποφάσεις στις υποθέσεις R 1235/2008-1 και R-1237/2008-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 20ής Μαΐου 2010, περί ακυρώσεως των αποφάσεων του τμήματος ακυρώσεως με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις που είχαν υποβάλει οι Pi-Design (T-331/10) και οι Pi-Design, Bodum France και Bodum Logistics A/S (T-416/10), για την κήρυξη της ακυρότητας εικονιστικού σήματος που αναπαριστούσε επιφάνεια με μαύρους κύκλους, για προϊόντα των κλάσεων 8 και 21 — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 για το κοινοτικό σήμα — Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος σχήμα του προϊόντος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Μαΐου 2012, Yoshida Metal Industry κατά ΓΕΕΑ — Pi-Design κ.λπ. (αναπαράσταση τρίγωνης επιφάνειας με μαύρους κύκλους) (T-331/10), καθώς και Yoshida Metal Industry κατά ΓΕΕΑ — Pi-Design κ.λπ. (αναπαράσταση επιφάνειας με μαύρους κύκλους) (T-416/10).
- 2) Αναπέμπει τις υποθέσεις στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 295 της 29.09.2012

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH κατά Pfahnl Backmittel GmbH

(Υπόθεση C-409/12) ⁽¹⁾

(Σήματα — Οδηγία 2008/95/ΕΚ — Άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έκπτωση — Σήμα που έχει καταστεί, συνεπεία πράξεων ή αδράνειας του δικαιούχου, συνήθης εμπορική ονομασία προϊόντος ή υπηρεσίας για την οποία έχει καταχωρισθεί — Αντίληψη του λεκτικού σημείου «KORNSPITZ», αφενός, από τους πωλητές και, αφετέρου, από τους τελικούς χρήστες — Απώλεια του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος κατά την αντίληψη μόνο των τελικών χρηστών)

(2014/C 129/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

κατά

Pfahnl Backmittel GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Oberster Patent- und Markensenat — Ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 299, σ. 25) — Λόγοι εκπτώσεως από το δικαίωμα επί του σήματος — Καταχωρισθέν λεκτικό σήμα το οποίο έχει καταστεί συνήθης εμπορική ονομασία του οικείου προϊόντος για τους καταναλωτές λόγω ελλείψεως πληροφοριών ως προς την ύπαρξη σήματος εκ μέρους των ενδιαμέσων — Απουσία εναλλακτικών ονομασιών για την περιγραφή του οικείου προϊόντος — Αδράνεια του δικαιούχου του σήματος

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι, σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, ο δικαιούχος σήματος εκτίθεται στον κίνδυνο εκπτώσεως από τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα αυτό όσον αφορά προϊόν για το οποίο αυτό καταχωρίσθηκε όταν συνεπεία πράξεων ή αδράνειας του εν λόγω δικαιούχου, το σήμα κατέστη συνήθης εμπορική ονομασία του προϊόντος αυτού κατά την αντίληψη των τελικών χρηστών του.
- 2) Το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/95 έχει την έννοια ότι μπορεί να χαρακτηριστεί ως «αδράνεια», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, η παράλειψη του δικαιούχου του σήματος να παρακινεί τους πωλητές να χρησιμοποιούν σε μεγαλύτερη έκταση το σήμα κατά την εμπορία προϊόντος για το οποίο έχει καταχωρισθεί το εν λόγω σήμα.
- 3) Το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2008/95 έχει την έννοια ότι η κήρυξη της εκπτώσεως από τα δικαιώματα που παρέχει το σήμα στον δικαιούχο του δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη την εξακρίβωση του κατά πόσον, για προϊόν το σήμα του οποίου έχει καταστεί η συνήθης εμπορική ονομασία, υπάρχουν και άλλες ονομασίες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 399 της 22.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunale di Trento (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lorenzo Amatori κ.λπ. κατά Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

(Υπόθεση C-458/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Μεταβίβαση σχέσεων εργασίας σε περίπτωση συμβατικής μεταβιβάσεως τμήματος επιχειρήσεως το οποίο δεν αποτελεί προϋπάρχουσα αυτόνομη οικονομική οντότητα)

(2014/C 129/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Trento

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lorenzo Amatori, Adrian Gottardi

κατά

Telecom Italia SpA, Telecom Italia Information Technology Srl

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Trento — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', και 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Μεταβίβαση μέσω συμβάσεως, σε άλλη επιχείρηση, τμήματος επιχειρήσεως το οποίο δεν αποτελεί αυτόνομη οικονομική οντότητα που προϋπήρχε της μεταβιβάσεως και επί του οποίου η μεταβιβάζουσα επιχείρηση ασκεί ουσιαστικό έλεγχο, μέσω σχέσεων προστήσαντος-προστηθέντος και μέσω της από κοινού αναλήψεως του επιχειρηματικού κινδύνου — Εθνική διάταξη η οποία επιτρέπει την υποκατάσταση ως προς τις σχέσεις εργασίας χωρίς να απαιτείται η συναίνεση των εργαζομένων στο μεταβιβαζόμενο τμήμα επιχειρήσεως

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτό εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, σε περίπτωση μεταβιβάσεως τμήματος επιχειρήσεως, επιτρέπει στον διάδοχο εργοδότη να υπεισέρχεται στις σχέσεις εργασίας του μεταβιβαζόντος, μολονότι το τμήμα επιχειρήσεως αυτό δεν αποτελεί λειτουργικώς αυτόνομη οικονομική οντότητα που προϋπήρχε της μεταβιβάσεως.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23 έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτό εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία επιτρέπει στον διάδοχο εργοδότη να υπεισέρχεται στις σχέσεις εργασίας του μεταβιβαζόντος σε περίπτωση κατά την οποία, κατόπιν της μεταβιβάσεως του τμήματος της οικείας επιχειρήσεως, ο μεταβιβαζών εργοδότης ασκεί ουσιαστικώς έλεγχο επί του διαδόχου αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 389 της 15.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Loredana Napoli κατά Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Υπόθεση C-595/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2006/54/EK — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα απασχόλησης και εργασίας — Πρόγραμμα κατάρτισης για την κτήση της ιδιότητας του δημοσίου υπαλλήλου — Αποκλεισμός λόγω παρατεταμένης απουσίας — Απουσία λόγω άδειας μητρότητας)

(2014/C 129/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Loredana Napoli

κατά

Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ', 14, παράγραφος 2, και 15 της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιатύπωση) (EE L 204 σ. 23) — Άμεσο αποτέλεσμα — Πρόγραμμα κατάρτισης για την κτήση της ιδιότητας του δημοσίου υπαλλήλου — Εθνική κανονιστική ρύθμιση προβλέπουσα, σε περίπτωση δικαιολογημένης απουσίας διάρκειας μεγαλύτερης των τριάντα συνεχών ημερών, τη διαγραφή από το οικείο πρόγραμμα κατάρτισης και την εγγραφή στο χρονικά επόμενο πρόγραμμα — Απουσία λόγω άδειας μητρότητας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15 της οδηγίας 2006/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία αποκλείει, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, γυναίκα που έχει λάβει άδεια μητρότητας από επαγγελματική κατάρτιση η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της απασχόλησής της και είναι υποχρεωτική για να αποκτήσει τη δυνατότητα οριστικού διορισμού σε θέση δημοσίου υπαλλήλου καθώς και για να βελτιώσει τους όρους και τις συνθήκες εργασίας της, ενώ παράλληλα της διασφαλίζει το δικαίωμα συμμετοχής στο επόμενο πρόγραμμα κατάρτισης, του οποίου όμως η ημερομηνία διοργάνωσης είναι αβέβαιη.
- 2) Το άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/54 δεν έχει εφαρμογή σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν προβλέπει μεν ότι συγκεκριμένη δραστηριότητα ασκείται αποκλειστικά από άρρενες εργαζόμενους, αλλά καθυστερεί την πρόσβαση στη δραστηριότητα αυτή των γυναικών εργαζομένων που δεν μπόρεσαν να λάβουν πλήρη επαγγελματική κατάρτιση λόγω υποχρεωτικής άδειας μητρότητας.
- 3) Οι διατάξεις των άρθρων 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 15 της οδηγίας 2006/54 είναι αρκούντως σαφείς, ακριβείς και απαλλαγμένες αιρέσεων ώστε να παράγουν άμεσο αποτέλεσμα.

⁽¹⁾ EE C 86 της 23.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αιτήσεις της Commissione tributaria provinciale Genova (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dresser Rand SA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-606/12 και C-607/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο στ' — Προϋπόθεση επαναποστολής αγαθού στο κράτος μέλος από το οποίο είχε αρχικώς αποσταλεί ή μεταφερθεί)

(2014/C 129/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dresser Rand SA

κατά

Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής απόφασης — Commissione tributaria provinciale di Genova — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Μεταφορά με προορισμό άλλο κράτος μέλος — Έννοια του όρου «εργασίες επί του αγαθού» — Δραστηριότητα ελέγχου της δυνατότητας προσαρμογής σε άλλα αγαθά — Προϋπόθεση επαναποστολής του αγαθού στο κράτος μέλος από το οποίο είχε αρχικώς αποσταλεί ή μεταφερθεί — Δυνατότητα να αντιμετωπισθεί η αποστολή ως μεταφορά με προορισμό άλλο κράτος μέλος σε περίπτωση αποστολής προς κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της αφετηρίας

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι, προκειμένου η αποστολή ή η μεταφορά ενός αγαθού να μη χαρακτηρίζεται ως μεταφορά με προορισμό άλλο κράτος μέλος, το αγαθό αυτό, αφού εκτελεσθούν οι σχετικές με αυτό εργασίες στο κράτος μέλος αφίξεως της αποστολής ή της μεταφοράς του αγαθού αυτού, πρέπει οπωσδήποτε να αποστέλλεται εκ νέου, με προορισμό τον υποκείμενο στον φόρο, στο κράτος μέλος από το οποίο είχε αρχικά αποσταλεί ή μεταφερθεί.

(¹) ΕΕ C 101 της 6.4.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 6ης Μαρτίου 2014 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Cruciano Siragusa κατά Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Υπόθεση C-206/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Επαρκής σύνδεσμος — Έλλειψη — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2014/C 129/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cruciano Siragusa

κατά

Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Αρχή της αναλογικότητας — Εθνική ρύθμιση εξαρτώσα από προηγούμενη άδεια οποιαδήποτε τροποποίηση, εκ μέρους του ιδιοκτήτη, ακινήτων κειμένων σε ζώνη ενδιαφέροντος λόγω φυσικού κάλλους — Υποχρέωση, σε περίπτωση που δεν έχει ληφθεί άδεια, καταδράσεως του κτιρίου, έστω και αν ο ιδιοκτήτης αποδείξει εκ των υστέρων ότι η πραγματοποιηθείσα τροποποίηση δεν είναι αντίθετη προς την προστασία του τοπίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναρμόδιο για να απαντήσει στο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Ιταλία).

(¹) EE C 207 της 20.7.2013.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Γαλλία) στις 9 Δεκεμβρίου 2013 — Thierry Delvigne κατά Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

(Υπόθεση C-650/13)

(2014/C 129/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Thierry Delvigne

Καθών: Commune de Lesparre Médoc, Préfet de la Gironde

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθετική διάταξη που διατηρεί σε ισχύ απαγόρευση, κατά τα λοιπά αόριστη και δυσανάλογη, βάσει της οποίας δεν μπορεί να εφαρμοστεί ελαφρύτερη ποινή στα πρόσωπα που καταδικάστηκαν πριν την έναρξη ισχύος του επεικέστερου ποινικού νόμου υπ' αριθ. 94-89 της 1ης Φεβρουαρίου 1994;
- 2) Πρέπει το άρθρο 39 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εφαρμόζεται στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιβάλλουν γενική, αόριστη και αυτοδίκαιη αποστέρηση της ασκήσεως των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων, έτσι ώστε να μην προκαλείται άνιση μεταχείριση των υπηκόων των κρατών μελών;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — Astellas Pharma Inc. κατά Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Υπόθεση C-661/13)

(2014/C 129/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα, εφεσίβλητη και εκκαλούσα: Astellas Pharma Inc.

Εναγομένη, εκκαλούσα και εφεσίβλητη: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 6, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (¹) την έννοια ότι η εξαίρεση από το καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών ισχύει και για συνιστώσες διάθεση πράξεις, με τις οποίες ο τρίτος, από αμιγώς εμπορικούς λόγους, προσφέρει ή παραδίδει σε εταιρία παραγωγής γενοσήμων φαρμάκων προστατευόμενη με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας δραστική ουσία, την οποία η επιχείρηση παραγωγής γενοσήμων φαρμάκων έχει προβλέψει προκειμένου να διενεργηθούν μελέτες και δοκιμές ενόψει λήψεως άδειας κυκλοφορίας ή εγκρίσεως κατά τη νομοθεσία περί φαρμάκων υπό την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 6, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- α) Εξαρτάται η προνομιακή μεταχείριση του τρίτου από το ότι η εταιρία παραγωγής γενοσήμων φαρμάκων που προμηθεύθηκε τη δραστική ουσία από αυτόν χρησιμοποιεί πράγματι τη διατεθείσα δραστική ουσία για τη διενέργεια τυγχανουσών προνομιακής μεταχειρίσεως μελετών ή δοκιμών υπό την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 6, της οδηγίας 2001/83; Έχει εφαρμογή η εξαίρεση από το καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών σε μια τέτοια περίπτωση, όταν επίσης ο τρίτος ουδόλως γνωρίζει τις τυγχάνουσες προνομιακής μεταχειρίσεως προθέσεις του αγοραστή του όσον αφορά τη χρήση της ουσίας και ούτε έχει βεβαιωθεί σχετικά με αυτές;

Η μήπως σημασία για την προνομιακή μεταχείριση του τρίτου έχει μόνο το γεγονός ότι αυτός κατά τον χρόνο διαθέσεως της δραστικής ουσίας μπορεί δικαιολογημένα από το σύνολο των πραγματικών περιστάσεων (π.χ. τον προσανατολισμό της προμηθευομένης επιχειρήσεως, την ελάχιστη ποσότητα της διατεθείσας δραστικής ουσίας, την άμεσα επικείμενη λήξη της ισχύος των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας για την επίμαχη δραστική ουσία, εμπειρίες όσον αφορά την αξιοπιστία του αγοραστή) να θεωρήσει ότι η επιχείρηση παραγωγής γενοσήμων φαρμάκων που προμηθεύθηκε τη δραστική ουσία από αυτόν θα χρησιμοποιήσει τη διατεθείσα δραστική ουσία για τη διενέργεια τυγχανουσών προνομιακής μεταχειρίσεως δοκιμών ή μελετών στο πλαίσιο εγκρίσεως διαθέσεως στην αγορά;

- β) Οφείλει ο τρίτος να λάβει, στο πλαίσιο της διενέργειας πράξεων που συνιστούν διάθεση, ίδια προληπτικά μέτρα προκειμένου η δραστική ουσία να χρησιμοποιηθεί πράγματι από τον αγοραστή του μόνο για τυγχάνουσες προνομιακής μεταχειρίσεως δοκιμές ή μελέτες και διαφοροποιούνται τα μέτρα που οφείλει να λάβει ανάλογα με το αν η προστατευόμενη με το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας δραστική ουσία απλώς προσφέρεται ή πράγματι παραδίδεται;

(¹) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67.), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ (ΕΕ L 136, σ. 34).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις 9 Ιανουαρίου 2014 — Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG κατά Fridolin Santer

(Υπόθεση C-6/14)

(2014/C 129/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενες και αναιρεσείουσες: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Ενάγων και αναιρεσίβλητος: Fridolin Santer

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει το άρθρο 3, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 785/2004 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις απαιτήσεις ασφαλίσεως των αερομεταφορέων και των επιχειρήσεων εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο επιβαίνων σε ελικόπτερο κοινοτικού αερομεταφορέα,

— του οποίου η μεταφορά, μολονότι θεμελιώνεται επί συμβατικής βάσεως (συγκεκριμένα: σύμβαση μεταξύ του αερομεταφορέα και του εργοδότη του επιβαίνοντος),

— ωστόσο διενεργείται για το σκοπό εκτελέσεως συγκεκριμένης εργασίας (συγκεκριμένα: την ανατίναξη χιονοστιβάδων), και

— του οποίου η συνεισφορά συνίσταται στο να λειτουργεί ως «οδηγός-γνώστης της περιοχής» και κατόπιν υποδείξεως του πιλότου να ανοίγει την πόρτα του ελικόπτερου στη διάρκεια της πτήσεως και εν συνεχεία να την κρατά ανοικτή με συγκεκριμένο τρόπο και για συγκεκριμένη χρονική διάρκεια,

- α) αποτελεί «επιβάτη» ή
- β) εμπίπτει στην έννοια των «εν υπηρεσία μελών του πληρώματος πτήσεως, καθώς και του πληρώματος θαλάμου επιβατών»;

2. Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 1α) είναι καταφατική:

Πρέπει στο άρθρο 17, παράγραφος 1, της συμβάσεως του Μόντρεαλ, της 28ης Μαΐου 1999 ⁽¹⁾, για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων για τις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, να δοθεί η ερμηνεία ότι η έννοια του «ταξιδιώτη» καταλαμβάνει σε κάθε περίπτωση και τον «επιβάτη» κατά το άρθρο 3, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 785/2004;

3. Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 2 είναι αρνητική:

Πρέπει το άρθρο 17, παράγραφος 1, της συμβάσεως του Μόντρεαλ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο επιβαίνων σε ελικόπτερο κοινοτικού αερομεταφορέα υπό τις προϋποθέσεις του ερωτήματος 1 αποτελεί «ταξιδιώτη»;

⁽¹⁾ ΕΕ L 138, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2001, L 194, σ. 39.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 13 Ιανουαρίου 2014 — J.B.G.T. Miljoen κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-10/14)

(2014/C 129/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: J.B.G.T. Miljoen

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, για την εφαρμογή του άρθρου 63 ΣΛΕΕ, η σύγκριση μη κατοίκου ημεδαπής με κάτοικο ημεδαπής, σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη, όπου παρακρατήθηκε από το κράτος πηγής φόρος μερισμάτων επί διανομής μερισματος, να εκτείνεται επίσης στον φόρο εισοδήματος ο οποίος βαρύνει τα εισοδήματα από μερίσματα και από τον οποίο, όσον αφορά τους κατοίκους ημεδαπής, εκπίπτει ο φόρος μερισμάτων;
- 2) Αν το πρώτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, πρέπει, κατά την εκτίμηση του αν το πραγματικό φορολογικό βάρος για μη κάτοικο ημεδαπής είναι υψηλότερο από το φορολογικό βάρος για κάτοικο ημεδαπής, να συγκριθεί ο παρακρατηθείς εις βάρος μη κατοίκου ημεδαπής ολλανδικός φόρος μερισμάτων με οφειλόμενο από κάτοικο ημεδαπής ολλανδικό φόρο εισοδήματος υπολογισμένο επί του κατ' αποκοπήν εισοδήματος που, κατά το έτος λήψεως των μερισμάτων, αντιστοιχεί στο σύνολο των κατεχόμενων σε ολλανδικές εταιρείες μετοχών, ή επιβάλλεται από το δικαίωμα της Ένωσης να ληφθεί υπόψη άλλο μέτρο συγκρίσεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 15 Ιανουαρίου 2014 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-14/14)

(2014/C 129/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: X

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, για την εφαρμογή του άρθρου 63 ΣΛΕΕ, η σύγκριση μη κατοίκου ημεδαπής με κάτοικο ημεδαπής, σε περιπτώσεις όπως η επίμαχη, όπου παρακρατήθηκε από το κράτος πηγής φόρος μερισμάτων επί διανομής μερίσματος, να εκτείνεται επίσης στον φόρο εισοδήματος, ο οποίος βαρύνει τα εισοδήματα από μερίσματα και από τον οποίο, όσον αφορά τους κατοίκους ημεδαπής, εκπίπτει ο φόρος μερισμάτων;
- 2) Αν το πρώτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, πρέπει, κατά την εκτίμηση του αν το πραγματικό φορολογικό βάρος για μη κάτοικο ημεδαπής είναι υψηλότερο από το φορολογικό βάρος για κάτοικο ημεδαπής, να συγκριθεί ο παρακρατηθείς εις βάρος μη κατοίκου ημεδαπής ολλανδικός φόρος μερισμάτων με οφειλόμενο από κάτοικο ημεδαπής ολλανδικό φόρο εισοδήματος υπολογισμένο επί του κατ' αποκοπήν εισοδήματος που, κατά το έτος λήψεως των μερισμάτων, αντιστοιχεί στο σύνολο των κατεχόμενων σε ολλανδικές εταιρείες μετοχών, ή επιβάλλεται από το δικαιο της Ένωσης να ληφθεί υπόψη άλλο μέτρο συγκρίσεως; Πρέπει, κατά τη σύγκριση αυτή, να ληφθεί υπόψη επίσης η απαλασσύμενη φόρου περιουσία που προβλέπεται υπέρ των κατοίκων ημεδαπής, και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, σε ποιο μέτρο (πρβλ. απόφαση του ΔΕΕ της 17ης Οκτωβρίου, C-181/12, Welte, V-N 2013/51.20.1);
- 3) Αν το πρώτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, αρκεί, για την εκτίμηση του αν μια ενδεχομένως γενεσιουργός δυσμενών διακρίσεων παρακράτηση φόρου στην πηγή εξουδετερώνεται σύννομα βάσει συναφθείσας από το κράτος πηγής συμβάσεως για την αποφυγή διπλής φορολογίας, i) η σχετική φορολογική σύμβαση να προβλέπει μείωση φόρου στο κράτος κατοικίας μέσω συμψηφισμού του παρακρατηθέντος στην πηγή φόρου και, μολονότι η δυνατότητα αυτή δεν παρέχεται άνευ προϋποθέσεων, ii) στην προκειμένη περίπτωση, η χορηγούμενη από το κράτος κατοικίας μείωση φόρου μέσω φορολογήσεως μόνο του ληφθέντος καθαρού μερίσματος να αντισταθμίζει πλήρως την παρακράτηση φόρου στην πηγή, στο μέτρο που η παρακράτηση αυτή συνιστά δυσμενή διάκριση;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 16 Ιανουαρίου 2014 — Société générale SA κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-17/14)

(2014/C 129/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Société générale SA

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, για την εφαρμογή του άρθρου 63 ΣΛΕΕ, η σύγκριση μη κατοίκου ημεδαπής με κάτοικο ημεδαπής, σε μια περίπτωση όπου παρακρατήθηκε από το κράτος πηγής φόρος μερισμάτων επί διανομής μερίσματος, να εκτείνεται επίσης στον φόρο εταιρειών με τον οποίο ο φόρος μερισμάτων συμψηφίζεται για τους κατοίκους ημεδαπής;
- 2) α) Αν το πρώτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απαντήσεως, πρέπει κατά τη σύγκριση να ληφθούν υπόψη όλα τα έξοδα που από οικονομικής απόψεως συνδέονται με τις μετοχές από τις οποίες προκύπτουν τα μερίσματα;
β) Αν στο προηγούμενο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, πρέπει αντιθέτως να ληφθεί υπόψη η ενδεχόμενη έκπτωση του μερίσματος το οποίο περιλαμβάνεται στην τιμή αποκτήσεως των μετοχών, καθώς και το ενδεχόμενο κόστος της χρηματοδοτήσεως που απορρέει από την κατοχή των σχετικών μετοχών;

- 3) Αν το πρώτο ερώτημα χρήζει καταφατικής απάντησης, αρκεί, για την εκτίμηση του αν μια ενδεχομένως γενεσιουργός δυσμενών διακρίσεων παρακράτηση φόρου στην πηγή εξουδετερώνεται σύννομα βάσει συναφθείσας από το κράτος πηγής συμβάσεως για την αποφυγή διπλής φορολογίας, i) η σχετική φορολογική σύμβαση να προβλέπει μείωση φόρου στο κράτος κατοικίας μέσω συμψηφισμού του παρακρατηθέντος στην πηγή φόρου και, μολονότι η δυνατότητα αυτή δεν παρέχεται άνευ προϋποθέσεων, ii) να συνεπάγεται στη συγκεκριμένη περίπτωση ότι το ολλανδικό φορολογικό βάρος δεν είναι επαχθέστερο για έναν μη κάτοικο ημεδαπής από ό,τι για έναν κάτοικο ημεδαπής; Σε περίπτωση ανεπαρκούς αντιστάθμισης για το έτος διανομής των μερισμάτων, έχει σημασία, για την αξιολόγηση της εξουδετερώσεως, η δυνατότητα να μεταφερθεί το μη συμψηφισθέν μέρος και να ζητηθεί επιτυχώς συμψηφισμός σε επόμενα έτη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) στις 17 Ιανουαρίου 2014 — BGW Marketing- & Management-Service GmbH κατά Bodo Scholz

(Υπόθεση C-20/14)

(2014/C 129/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Καθού: Bodo Scholz

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/95/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι, σε περίπτωση ταυτόσημων ή όμοιων προϊόντων και υπηρεσιών, υφίσταται κίνδυνος σύγχυσης του κοινού, όταν μια ακολουθία γραμμάτων με διακριτικό χαρακτήρα, η οποία αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου έχοντος μέσο διακριτικό χαρακτήρα λεκτικού και εικονιστικού σημείου, αναπαράγεται σε μεταγενέστερο λεκτικό σημείο ενός τρίτου με τέτοιο τρόπο, ώστε στην εν λόγω ακολουθία γραμμάτων να προστίθεται ένας αναφερόμενος σε αυτήν περιγραφικός συνδυασμός λέξεων, ο οποίος επεξηγεί την ακολουθία γραμμάτων ως συντομογραφία των περιγραφικών λέξεων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων· ΕΕ L 299, σ. 25.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverfassungsgericht (Γερμανία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Peter Gauweiler κ.λπ.

(Υπόθεση C-62/14)

(2014/C 129/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverfassungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

1) Διαδικασία επί συνταγματικών προσφυγών

Προσφεύγοντες: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Karl Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber κ.λπ., Johann Heinrich von Stein κ.λπ.

Μετέχουσες: Ομοσπονδιακή Βουλή, Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση

II) Διαδικασία διευθέτησης διαφορών μεταξύ συνταγματικά προβλεπόμενων οργάνων της πολιτείας

Αιτούσα: Κοινοβουλευτική ομάδα DIE LINKE της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Βουλής

Καθής η αίτηση: Ομοσπονδιακή Βουλή

Μετέχουσα: Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α) Αντιβαίνει η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, περί Technical features of Outright Monetary Transactions, προς τα άρθρα 119 και 127, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και προς τα άρθρα 17 έως 24 του Πρωτοκόλλου περί του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εκ του λόγου ότι βαίνει πέραν της ρυθμιζόμενης στις ανωτέρω διατάξεις αποστολής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας σχετικά με τη νομισματική πολιτική και ότι εισπηδά στη δικαιοδοσία των κρατών μελών;
Υπάρχει υπέρβαση της αποστολής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας μεταξύ άλλων λόγω του ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 6ης Σεπτεμβρίου 2012

αα) συναρτάται με προγράμματα παροχής βοήθειας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας που συνιστούν άσκηση οικονομικής πολιτικής (αιρεσιμότητα);

ββ) προβλέπει την αγορά κρατικών ομολόγων μόνον συγκεκριμένων κρατών μελών (επιλεκτικότητα);

γγ) προβλέπει την αγορά κρατικών ομολόγων των χωρών που εφαρμόζουν το πρόγραμμα επιπροσθέτως των προγραμμάτων παροχής βοήθειας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (παράλληλια);

δδ) θα μπορούσε να παρακάμψει τους περιορισμούς και τους όρους των προγραμμάτων παροχής βοήθειας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (καταστρατήρηση);

β) Αντιβαίνει η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, περί Technical features of Outright Monetary Transactions, προς την κατοχυρούμενη στο άρθρο 123 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδοτήσεως των κρατικών προϋπολογισμών;

Αντιβαίνει προς το άρθρο 123 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ άλλων το γεγονός ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 6ης Σεπτεμβρίου 2012

αα) δεν προβλέπει κανένα ποσοτικό περιορισμό στην αγορά κρατικών ομολόγων (ποσότητα);

ββ) δεν προβλέπει την παρέλευση χρονικού διαστήματος μεταξύ της εκδόσεως κρατικών ομολόγων στην πρωτογενή αγορά και της αγοράς τους από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών στη δευτερογενή αγορά (διαμόρφωση των τιμών στην αγορά);

γγ) επιτρέπει τη διακράτηση του συνόλου των αγορασθέντων κρατικών ομολόγων μέχρι της λήξεώς τους (παρέμβαση στη λειτουργία της αγοράς);

δδ) δεν περιλαμβάνει συγκεκριμένες απαιτήσεις ως προς τη φερεγγυότητα των κρατικών ομολόγων που πρόκειται να αγορασθούν (κίνδυνος αθετήσεως);

εε) προβλέπει την ίδια μεταχείριση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών με αυτή των ιδιωτών και λοιπών κατόχων κρατικών ομολόγων (περικοπή χρέους);

2. Επικουρικός, για την περίπτωση που το Δικαστήριο αποφανθεί ότι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, περί Technical features of Outright Monetary Transactions, ως πράξη οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως βάσει του άρθρου 267, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

α) Πρέπει τα άρθρα 119 και 127 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και τα άρθρα 17 έως 24 του Πρωτοκόλλου περί του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν στο σύστημα Κεντρικών Τραπεζών των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ (Ευρωσύστημα), διαζευκτικά ή σωρευτικά,

αα) να εξαρτά την αγορά κρατικών ομολόγων από την ύπαρξη και την τήρηση προγραμμάτων παροχής βοήθειας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας τα οποία συνιστούν άσκηση οικονομικής πολιτικής (αιρεσιμότητα);

- ββ) να αγοράζει κρατικά ομόλογα συγκεκριμένων μόνον κρατών μελών (επιλεκτικότητα);
- γγ) να αγοράζει κρατικά ομόλογα των χωρών που εφαρμόζουν το πρόγραμμα επιπροσθέτως των προγραμμάτων παροχής βοήθειας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (παραλληλία);
- δδ) να παρακάμπτει περιορισμούς και όρους των προγραμμάτων παροχής βοήθειας του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας ή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (καταστρατήγηση);
- β) Πρέπει το άρθρο 123 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ερμηνευθεί, με γνώμονα την απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησεως των κρατικών προϋπολογισμών, υπό την έννοια ότι επιτρέπει στο σύστημα Κεντρικών Τραπεζών των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ (Ευρωσύστημα), διαζευκτικά ή σωρευτικά,
- αα) να αγοράζει κρατικά ομόλογα άνευ ποσοτικού περιορισμού (ποσότητα);
- ββ) να αγοράζει στην πρωτογενή αγορά κρατικά ομόλογα χωρίς να αναμένει την παρέλευση ενός ελάχιστου χρονικού διαστήματος από της εκδόσεώς τους (διαμόρφωση των τιμών στην αγορά);
- γγ) να διακρατεί το σύνολο των αγορασθέντων κρατικών ομολόγων μέχρι της λήξεώς τους (παρέμβαση στη λειτουργία της αγοράς);
- δδ) να αγοράζει κρατικά ομόλογα χωρίς κάποιες ελάχιστες απαιτήσεις ως προς τη φερεγγυότητα (κίνδυνος αθετήσεως);
- εε) να αποδέχεται την ίδια μεταχείριση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών με αυτή των ιδιωτών και λοιπών κατόχων κρατικών ομολόγων (περικοπή χρέους);
- σστ) να επηρεάζει τη διαμόρφωση των τιμών μέσω της αναγγελίας της προθέσεως αγοράς ή με άλλο τρόπο που να συμπίπτει χρονικά με την έκδοση κρατικών ομολόγων από κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ (παρότρυνση για πρώτη αγορά);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Charlotte Rosselle κατά Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

(Υπόθεση C-65/14)

(2014/C 129/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Nivelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Charlotte Rosselle

Εναγόμενοι: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Εκουσίως παρεμβαίνον: Institut pour l'Égalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει το βασικό διάταγμα της 3ης Ιουλίου 1996, περί εφαρμογής του νόμου περί της υποχρεωτικής ασφαλίσεως υγειονομικής περιθάλψεως και αποζημιώσεων, εναρμονισθέντος στις 14 Ιουλίου 1994, στον τίτλο του III, κεφάλαιο III, τμήματα 1 και 2, στην οδηγία 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων⁽¹⁾, και στην οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιατύπωση)⁽²⁾, λόγω του ότι δεν προβλέπει την απαλλαγή από την υποχρέωση δοκιμαστικής υπηρεσίας για τη δημόσια υπάλληλο που τίθεται σε διαθεσιμότητα για προσωπικούς λόγους, η οποία βρίσκεται σε άδεια λόγω μητρότητας, ενώ αυτό συμβαίνει στην περίπτωση του παραιτούμενου δημόσιου υπαλλήλου και του απολυόμενου δημόσιου υπαλλήλου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 248, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 204, σ. 23.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Φεβρουαρίου 2014 η Forgital Italy SpA κατά της διάταξης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 4 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-438/10, Forgital Italy SpA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Forgital Italy SpA (εκπρόσωποι: R. Mastroianni, V. Turinetti di Priero, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει τη διάταξη της 4ης Δεκεμβρίου 2013 με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή στην υπόθεση T-438/10, το αίτημα της οποίας συνίστατο στην ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 566/2010 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2010, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1763/2004 για την προσωρινή αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου για ορισμένα βιομηχανικά, γεωργικά και αλιευτικά προϊόντα (ΕΕ L 163, σ. 4), καθόσον ο κανονισμός αυτός τροποποιεί την περιγραφή ορισμένων εμπορευμάτων για τα οποία αναστέλλεται η υποχρέωση καταβολής των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου,
- να αναπέμψει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την υπόθεση T-438/10 στο Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί επί της ουσίας,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα της δίκης στην υπόθεση T-438/10.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι συντρέχουν παράβαση του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής που παρέχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραβίαση της γενικής αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων και του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας. Η αυτεπάγγελτη εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο του παραδεκτού της προσφυγής στην υπόθεση T-438/10, χωρίς να εκτεθούν οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι στους οποίους θα μπορούσε να στηριχθεί μια τέτοια ένσταση απαραδέκτου και χωρίς να δοθεί στους διαδίκους η δυνατότητα να διατυπώσουν την άποψή τους επ' αυτού, όπως επιβάλλεται κατά το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ήταν νομικά εσφαλμένη. Συναφώς δεν έχει σημασία το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο έθεσε στους διαδίκους ένα ερώτημα σχετικά με τη σημασία που θα είχε για την υπόθεση T-438/10 η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Φεβρουαρίου 2013 (υπόθεση T-551/11, BSI κατά Συμβουλίου), διότι οι διάδικοι δεν μπορούσαν να συναγάγουν από το ερώτημα αυτό, όπως δέχεται το Γενικό Δικαστήριο, ότι το δικαιοδοτικό αυτό όργανο εξέταζε τη δυνατότητα να θέσει αυτεπαγγέλτως ζήτημα απαραδέκτου.

Δεύτερον, κατά την ανααιρεσείουσα πάντα, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε νομικά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταία φράση, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο κανονισμός (ΕΕ) 566/2010 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2010, δεν συνιστά κανονιστική πράξη που να περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2014 η European Medical Association Asbl (EMA) κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 11 Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-116/11, European Medical Association κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: European Medical Association Asbl (EMA) (εκπρόσωποι: A. Franchi, L. Picciano, G. Gangemi, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-116/11, η οποία δημοσιεύθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2013, και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των αμοιβών των δικηγόρων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η EMA υποβάλλει στο Δικαστήριο αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-116/11, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή-αγωγή που είχε ασκήσει η EMA, σύμφωνα με τα άρθρα 268, 272 και 340 ΣΛΕΕ, με αίτημα να της επιστραφούν οι δαπάνες του προσωπικού που απασχολούσε για τις συμβάσεις 507760 (σχέδιο Dicoems) και 507126 (σχέδιο Coooon).

Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης η EMA προβάλλει τους εξής λόγους:

Πρώτος λόγος: Εσφαλμένη ερμηνεία των συμβατικών ρητρών και των κανόνων δικαίου και προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων.

Η EMA υποστηρίζει ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των συμβατικών ρητρών και των εφαρμοστέων κανόνων δικαίου και σε προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι ορθώς η Επιτροπή συνήγαγε ότι η EMA δεν επιβαρύνθηκε με τις δαπάνες που είχαν χρεωθεί και δεν είχαν ακόμη εξοφληθεί και ότι οι δαπάνες αυτές δεν είχαν καταχωριστεί λογιστικώς από την EMA μέχρι κατά το χρονικό σημείο της έκδοσης του πιστοποιητικού οικονομικού ελέγχου κατ' εφαρμογή των βελγικών λογιστικών κανόνων.

Δεύτερος λόγος: Προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και ελλείψεις αιτιολογίες.

Η EMA υποστηρίζει ότι ορισμένα κεφάλαια της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου ενέχουν σοβαρές διαδικαστικές πλημμέλειες, καθόσον η αιτιολόγησή τους είναι ανύπαρκτη, ανεπαρκής ή αντιφατική. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πολλές παραλείψεις ή σε προφανή σφάλματα κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιόν του. Από την απόφαση προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε επανειλημμένα να εκτιμήσει το ίδιο τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η EMA, καθόσον παρέλειψε ουσιαστικά να αποφανθεί επί των πορισμάτων που εξέδωσε η προσφεύγουσα και νυν αναιρεσείουσα με το δικόγραφο της προσφυγής και το υπόμνημα απάντησης. Σε πολλά σημεία το Γενικό Δικαστήριο έδειξε πλήρη εμπιστοσύνη στα πορίσματα της τελικής έκθεσης οικονομικού ελέγχου που συντάχθηκε για λογαριασμό της Επιτροπής σχετικά με τις συμβάσεις Coooon και Dicoems, μολονότι η EMA, με την προσφυγή της, αμφισβητούσε επί της ουσίας την εγκυρότητα αυτών ακριβώς των πορισμάτων.

Τρίτος λόγος: Εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της καλής πίστης και της ειλικρινούς συνεργασίας κατά την εκτέλεση των συμβάσεων.

Η EMA υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε εσφαλμένα το βελγικό δίκαιο, όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της καλής πίστης και της ειλικρινούς συνεργασίας κατά την εκτέλεση των συμβάσεων. Κατά την εκτέλεση των σχεδίων Dicoems και Coooon, η Επιτροπή παρέλειψε να εκπληρώσει τα καθήκοντα ελέγχου που της είχαν ανατεθεί με το άρθρο 11.3.4 των γενικών όρων των συμβάσεων, το οποίο αναφέρει ρητά την υποχρέωση της Επιτροπής να εσπεύει την ορθή εκτέλεση του σχεδίου από επιστημονική, τεχνολογική και οικονομική άποψη. Κακώς το Γενικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι η Επιτροπή δεν είχε παραβεί αυτό το καθήκον εποπτείας ούτε καμία συγκεκριμένη διάταξη της σύμβασης, με αποτέλεσμα να έχει το δικαίωμα να προβεί σε άμεση καταγγελία των δύο συμβάσεων που αφορούσαν τα σχέδια Dicoems και Coooon, και κακώς απέρριψε επίσης το αίτημα της EMA για αποζημίωσή της λόγω συμβατικής ευθύνης.

Τέταρτος λόγος: Παραβίαση των αρχών του κοινοτικού δικαίου.

Η EMA ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε από πολλές απόψεις το κοινοτικό δίκαιο, προβαίνοντας συγκεκριμένα σε εσφαλμένη εφαρμογή των αρχών της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων, και ότι πρόσβαλε το δικαίωμα άμυνας της νυν αναιρεσείουσας.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2014 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-113/14)

(2014/C 129/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και A. Wiedmann)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 ⁽¹⁾,
- να ακυρώσει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 1370/2013 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με τον καθορισμό ορισμένων ενισχύσεων και επιστροφών που συνδέονται με την κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων ⁽²⁾, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013,
- να αναγνωρίσει ότι οι παραπάνω διατάξεις εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα, μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ οι ρυθμίσεις που θα εκδοθούν με την προσήκουσα νομική βάση,
- να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί να ακυρωθεί το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013. Ο όλος κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013, ως κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, εκδόθηκε με βάση το άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Κατά την άποψη της Γερμανικής Κυβέρνησης, η ρύθμιση του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 συνιστά «μέτρο σχετικά με τον καθορισμό των τιμών», κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 δεν έπρεπε συνεπώς να έχει θεσπιστεί με βάση το άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, αλλά με βάση το άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Κατά την άποψη της εν λόγω κυβέρνησης, το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 στηρίζεται συνεπώς σε εσφαλμένη νομική βάση.

Κατά την άποψη της Γερμανικής Κυβέρνησης, ανίσχυρο πρέπει να κηρυχθεί επίσης, για λόγους ασφάλειας και σαφήνειας του δικαίου, το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 1370/2013, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013. Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 1370/2013, παραπέμποντας στη ρύθμιση του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013, η οποία πρέπει, κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, να κηρυχθεί ανίσχυρη, συμβάλλει στη δημιουργία επίφασης νομιμότητας, δημιουργεί δηλαδή την εντύπωση ότι η ρύθμιση αυτή στηρίζεται στην προσήκουσα νομική βάση και είναι νόμιμη.

Κατά την άποψη της Γερμανικής Κυβέρνησης, το Δικαστήριο πρέπει επίσης να αναγνωρίσει, για λόγους προστασίας υπέρτερων συμφερόντων, για λόγους προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των γεωργικών επιχειρηματικών μονάδων και εν γένει για λόγους ασφάλειας δικαίου, ότι οι εν λόγω διατάξεις εξακολουθούν, σύμφωνα με το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να παράγουν αποτελέσματα, μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ οι ρυθμίσεις που θα εκδοθούν με την προσήκουσα νομική βάση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 671.

⁽²⁾ ΕΕ L 346, σ. 12.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 – El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ —
Technisynthese (BTS)

(Υπόθεση T-592/10) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού κοινοτικού σήματος
BTS — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά και εθνικά σήματα TBS — Σχετικός λόγος
απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1,
στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 129/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, M. López Camba και J. L. Rivas Zurdo, στη συνέχεια J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veigueta και I. Munilla Muñoz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Γαλλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 23 Σεπτεμβρίου 2010 (υπόθεση R 1380/2009 1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Technisynthese SARL και της El Corte Inglés, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Η προσφυγή απορρίπτεται.
2. Η El Corte Inglés, SA καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 12.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 – American Express Marketing &
Development κατά ΓΕΕΑ (IP ZONE)

(Υπόθεση T-102/110 και T-369/12 έως T-371/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αιτήσεις καταχώρισης των λεκτικών κοινοτικών σημάτων IP ZONE, EUROPE IP
ZONE, IP ZONE EUROPE et EUROPEAN IP ZONE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου —
Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 129/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: American Express Marketing & Development Corp. (New York, New York, États-Unis) (εκπρόσωποι: V. Spitz, A. Gaul, T. Golda και S. Kirschstein-Freund, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και P. Bullock)

Αντικείμενο

Προσφυγές κατά των αποφάσεων τις οποίες εξέδωσε το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ την 1η Δεκεμβρίου 2010 (υπόθεση R 1125/2010 2) και την 12η Ιουνίου 2012 (υποθέσεις R 1451/2011 2, R 1452/2011 2 και R 1453/2011 2), περί των αιτήσεων καταχώρισης του σημείου IP ZONE και των σημείων EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE και EUROPEAN IP ZONE, αντιστοίχως, ως κοινοτικών σημάτων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει τις προσφυγές.
2. Η American Express Marketing & Development Corp. καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 130 της 30.4.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 — Al Assad κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-202/12) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Εγγραφή ατόμου στους καταλόγους προσώπων έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα — Προσωπικοί δεσμοί με μέλη του καθεστώτος — Δικαιώματα άμυνας — Δίκαιη δίκη — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Βάρος αποδείξεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Αναλογικότητα — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής)

(2014/C 129/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bouchra Al Assad (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: G. Karouni και C. Dumont, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Étienne και M.-M. Joséphidès)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως, πρώτον, της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, για την εφαρμογή της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 87, σ. 103), δεύτερον, της αποφάσεως 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, για περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και για την κατάργηση της απόφασης 2011/782/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 330, σ. 21), τρίτον, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 363/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 111, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2013 L 127, σ. 27), και, τέταρτον, της αποφάσεως 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 147, σ. 14), καθόσον οι εν λόγω πράξεις αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Bouchra Al Assad στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 217 της 21.7.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 – Tubes Radiatori κατά ΓΕΕΑ —
Antrax It (Σώμα καλοριφέρ)

(Υπόθεση T-315/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο αντιπροσωπεύει σώμα καλοριφέρ — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος ακυρότητας — Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα — Έλλειψη διαφορετικής συνολικής εντύπωσης — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Κορεσμός όσον αφορά την τεχνολογική εξέλιξη — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2014/C 129/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tubes Radiatori Srl (Resana, Ιταλία) (εκπρόσωποι: S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero και P. Menarace, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Mattina, κατόπιν P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Antrax It Srl (Resana) (εκπρόσωπος: L. Gazzola, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης που εξέδωσε το τρίτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 3 Απριλίου 2012 (υπόθεση R 953/2011 3), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ της Antrax It Srl και της Tubes Radiatori Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Ακυρώνει την απόφαση που εξέδωσε το τρίτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (ΓΕΕΑ) στις 3 Απριλίου 2012 (υπόθεση R 953/2011-3).
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Το ΓΕΕΑ θα φέρει, πλην των δικαστικών του εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Tubes Radiatori Srl.
4. Η Antrax It Srl θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου — Globosat Programadonra κατά ΓΕΕΑ — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)

(Υπόθεση T-348/12) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού λεκτικού σήματος SPORT TV INTERNACIONAL — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα SPORTV — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 και κανόνας 22 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»]

(2014/C 129/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Globosat Programadonra Ltda (Ρίο ντε Τζανέιρο, Βραζιλία) (εκπρόσωπος: S. Micallef, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sport TV Portugal, SA (Λισαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: Braga da Cruz και J. Pimenta, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Μαΐου 2012 (υπόθεση R 2079/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Globosat Programadora Ltda και της Sport TV Portugal, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Globosat Programadora Ltda στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 311 της 13.10.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 — Borrajo Canelo κατά ΓΕΕΑ —
Tecnosazúcar (PALMA MULATA)**

(Υπόθεση T-381/12) (¹)

**[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία εκπτώσεως — Λεκτικό κοινοτικό σήμα PALMA MULATA —
Ουσιαστική χρήση — Άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α',
του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν
τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος»]**

(2014/C 129/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ana Borrajo Canelo (Μαδρίτη, Ισπανία)· Carlos Borrajo Canelo (Μαδρίτη) και Luis Borrajo Canelo (Μαδρίτη) (εκπρόσωπος: A. Gómez López, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Tecnosazúcar (Αβάνα, Κούβα) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Μαΐου 2012 (υπόθεση R 2265/2010-2), σχετικά με διαδικασία εκπτώσεως μεταξύ των Ana Borrajo Canelo, Carlos Borrajo Canelo και Luis Borrajo Canelo, αφενός, και της Tecnosazúcar, αφετέρου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Οι Ana Borrajo Canelo, MM. Carlos Borrajo Canelo και Luis Borrajo Canelo καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 343 της 10.11.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 2014 — Heinrich κατά ΓΕΕΑ — Επιτροπή
(European Network Rapid Manufacturing)**

(Υπόθεση T-430/12) (¹)

**[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα European
Network Rapid Manufacturing — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απομίμηση εμβλήματος διεθνούς
διακυβερνητικού οργανισμού — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 207/
2009 — Άρθρο 6β της Συμβάσεως των Παρισίων»]**

(2014/C 129/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Theis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Ιουλίου 2012 (υπόθεση R 793/2011-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Heinrich Beteiligungs GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την Heinrich Beteiligungs GmbH στα δικαστικά της έξοδα καθώς και στα έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ.)

(¹) ΕΕ C 355 της 17.11.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Μαρτίου 2014 — Alsteens κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-373/13 P) (¹)**
**(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Παράταση της
συμβάσεως — Προδήλως απαράδεκτο προσφυγής — Δικαίωμα ακρόασης — Αποσπαστός
χαρακτήρας της συμπληρωματικής πράξεως με την οποία παρετάθη η σύμβαση»)**

(2014/C 129/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρροσείων: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, D. de Abreu Caldas και J. N. Louis, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2013, Alsteens κατά Επιτροπής (F-87/12) με την οποία ζητείται η ακύρωση της διατάξεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 8ης Μαΐου 2013, Alsteens κατά Επιτροπής (F-87/12).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 325 της 9.11.2013.

**Προσφυγή της 15ης Ιανουαρίου 2014 — Argo Development and Manufacturing κατά ΓΕΕΑ —
Clarbanner (Διαφημιστικά είδη)**

(Υπόθεση T-41/14)

(2014/C 129/28)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Ισραήλ) (εκπρόσωπος: B. Brisset, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Clarbanner Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση R 981/2012-3·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Σχέδιο ή υπόδειγμα για το προϊόν «advertising articles» — καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1684325-0001

Δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου: Η προσφεύγουσα

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Προβάλλεται ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα πάσχει από έλλειψη νεωτερικού (άρθρο 5 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (RDC)) και ατομικού χαρακτήρα (άρθρο 6 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (RDC))

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Το επίμαχο καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 4, 5 και 6 του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (RDC).

**Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2014 — Heidrick & Struggles International κατά ΓΕΕΑ (THE
LEADERSHIP COMPANY)**

(Υπόθεση T-43/14)

(2014/C 129/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Heidrick & Struggles International, Inc. (Σικάγο, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Norris, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση R 338/2013-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «THE LEADERSHIP COMPANY» για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 44 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 031 457

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση καταχώρισης του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', γ' και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2014 — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-53/14)

(2014/C 129/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (Ottobrunn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Núñez Müller και T. Becker)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο των συμβάσεων SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) και SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy), οι οποίες συνήφθησαν μεταξύ της Επιτροπής και (μεταξύ άλλων) της προσφεύγουσας, υπολόγισε τις δαπάνες της για τα σχετικά σχέδια σύμφωνα με τις εφαρμοστέες συμβατικές διατάξεις, και ειδικότερα με το άρθρο II.19 των γενικών όρων των συμβάσεων, και ότι επομένως η Επιτροπή παρέβη τις συμβατικές υποχρεώσεις της, καθόσον υπολόγισε διαφορετικά το κόστος των σχεδίων αυτών για την προσφεύγουσα κατά την έκδοση των χρεωστικών σημειωμάτων υπ' αριθ. 3241314522 και 3241315423 (HyWays), 3241314527 και 3241314526 (HyApproval), καθώς και 3241314519 και 3241313756 (HarmonHy),
- να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της σύμβασης SES6-CT-2004-502596 (HyWays) έλαβε μόνο το ποσό των 495 269,48 ευρώ ως χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας και ότι επομένως η Επιτροπή, κατά την έκδοση των χρεωστικών σημειωμάτων υπ' αριθ. 3241314522 και 3241315423, κακώς θεώρησε ότι στην προσφεύγουσα είχε χορηγηθεί χρηματοδοτική συνεισφορά ύψους 604 240,79 ευρώ,
- να αναγνωρίσει ότι το κόστος του οποίου η Επιτροπή, με βάση την τελική έκθεση οικονομικού ελέγχου της 15ης Ιουλίου 2011, στο πλαίσιο της σύμβασης SES-CT-2005-019813 (HyApproval), άλλαξε τον χαρακτηρισμό από δαπάνες διαχείρισης (management) σε δαπάνες έρευνας (research), είναι στην πραγματικότητα δαπάνες διαχείρισης,
- να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα δεν είναι υποχρεωμένη, στο πλαίσιο των προαναφερθεισών συμβάσεων, να καταβάλει αποζημίωση (liquidated damages) κατά το άρθρο II.30 των γενικών όρων των συμβάσεων,
- να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή κακώς εξέδωσε τα παραπάνω χρεωστικά σημειώματα, εκτός από ένα ποσό ύψους 1 323,02 ευρώ σε σχέση με το χρεωστικό σημείωμα υπ' αριθ. 3241314523 (HyWays), από ένα ποσό ύψους 3 870,02 ευρώ σε σχέση με το χρεωστικό σημείωμα υπ' αριθ. 3241314527 (HyApproval) και από ένα ποσό ύψους 16 868,66 ευρώ σε σχέση με το χρεωστικό σημείωμα υπ' αριθ. 3241314519 (HarmonHy), και ότι η προσφεύγουσα δεν οφείλει στην Επιτροπή τα ποσά που αναγράφονται στα χρεωστικά σημειώματα, εκτός από τα ποσά για τα οποία γίνεται λόγος εδώ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος

— Η προσφεύγουσα, με τον πρώτο λόγο ακύρωσης, ισχυρίζεται ότι για τον υπολογισμό του κόστους που την βάρυνε για τα σχέδια που αφορούσαν οι επίμαχες συμβάσεις χρησιμοποίησε μια μέθοδο σύμφωνη με το άρθρο II.19 των γενικών όρων των συμβάσεων αυτών. Η Επιτροπή δεν είχε επομένως το δικαίωμα να αμφισβητήσει την ορθότητα της μεθόδου που χρησιμοποίησε η προσφεύγουσα για τον υπολογισμό του κόστους των εν λόγω σχεδίων ούτε να εφαρμόσει διαφορετική μέθοδο υπολογισμού κατά την έκδοση των επίμαχων χρεωστικών σημειωμάτων.

2. Δεύτερος λόγος

— Στο σημείο αυτό η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι για το σχέδιο HyWays έλαβε χρηματοδοτική συνεισφορά ύψους μόνο 495 269,48 ευρώ. Επομένως, η Επιτροπή κακώς θεώρησε, κατά την έκδοση των χρεωστικών σημειωμάτων, ότι στην προσφεύγουσα είχε χορηγηθεί χρηματοδοτική συνεισφορά ύψους 604 240,79 ευρώ.

3. Τρίτος λόγος

— Η προσφεύγουσα, με τον τρίτο λόγο ακύρωσης, ισχυρίζεται ότι κακώς η Επιτροπή άλλαξε, όσον αφορά το σχέδιο HyApproval, τον χαρακτηρισμό ορισμένων δαπανών από δαπάνες διαχείρισης σε δαπάνες έρευνας.

4. Τέταρτος λόγος

— Στο σημείο αυτό η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έχει κανένα δικαίωμα να απαιτεί από την ίδια να της καταβάλει αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο II.30 των γενικών όρων των επίμαχων συμβάσεων.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2014 — Ενυαρ κατά ΓΕΕΑ — Megusta Trading (DURU)

(Υπόθεση T-56/14)

(2014/C 129/31)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Enyar Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Κωνσταντινούπολη, Turkey) (εκπρόσωπος: J. Güell Serra, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Megusta Trading GmbH (Ζυρίχη, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 6ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1861/2012-4·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα για προϊόντα της κλάσεως 3 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 185 148

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικά σήματα καταχωρισμένα υπ' αριθ. 225 515, 192 722, 29 149, 31 665 και διεθνής καταχώριση υπ' αριθ. 802 256 για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Stührk Delikatessen Import κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/14)

(2014/C 129/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Sparr, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2013) 8286 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 2013 (υπόθεση AT.39633 — Γαρίδες), η οποία επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 29 Νοεμβρίου 2013, καθόσον η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα,
- επικουρικά, να ακυρώσει εν όλω το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα,
- τελειώς επικουρικά, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και να καθορίσει πρόστιμο που να μην υπερβαίνει τα 188 300 ευρώ,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, τα εξής.

- Κακώς η Επιτροπή θεώρησε ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε μια συνολική σύμπραξη στις Κάτω Χώρες, στο Βέλγιο, στη Γαλλία και στη Γερμανία, αφού η προσφεύγουσα απλώς τήρησε για έναν πελάτη στη Βόρεια Γερμανία το πλαίσιο τιμών που είχαν προκαθορίσει δύο επιχειρήσεις που δεσπόζουν στην αγορά, δηλαδή μετέσχε μόνο σε μια αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμφωνία που είχε στενά περιορισμένη τοπική ισχύ και στενά περιορισμένο αντικείμενο.
- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η ίδια ούτε στήριξε ούτε γνώριζε τις συμφωνίες για τις τιμές και τις ποσότητες για τις αγορές των Κάτω Χωρών, του Βελγίου και της Γαλλίας, την ύπαρξη των οποίων διαπίστωσε η Επιτροπή, ή τις συμφωνίες για την κατανομή των πελατών στις αγορές αυτές, τις οποίες συνήψαν οι άλλες επιχειρήσεις που μετείχαν στη σύμπραξη.
- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ορισμένα πραγματικά περιστατικά και στοιχεία που είχαν διαπιστωθεί προσηκόντως εν μέρει δεν ελήφθησαν υπόψη από την Επιτροπή και εν μέρει αξιολογήθηκαν εσφαλμένα, παρά τον χρόνο της επέλευσής τους και το περιεχόμενό τους. Συναφώς η προσφεύγουσα βάζει κατά του γεγονότος ότι κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου δεν ελήφθησαν υπόψη πολλές ελαφρυντικές περιστάσεις.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι οι κατευθυντήριες γραμμές για τα πρόστιμα, τις οποίες κατάρτισε η Επιτροπή το 2006, και η εφαρμογή τους είναι παράνομες, αντιβαίνουν στην αρχή της νομιμότητας και εξέρχονται του πλαισίου που έχει προκαθορίσει ο νομοθέτης για την επιβολή προστίμων.

- Επικουρικά η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει παρεκκλίνει εν προκειμένω σημαντικά από τη μέθοδο που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τα πρόστιμα. Επομένως, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τους κανόνες που επέβαλε η ίδια στον εαυτό της εκδίδοντας τις κατευθυντήριες γραμμές για τα πρόστιμα, άρα υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. Επιπλέον, η Επιτροπή υπολόγισε αυθαίρετα, στην προκείμενη διαδικασία, τα πρόστιμα για τις μετέχουσες στη σύμπραξη επιχειρήσεις και πρόβλεψε για τις επιχειρήσεις που ήταν οι κυριότεροι φορείς και οι εμπνευστές της διαπιστωθείσας συνολικής σύμπραξης μεγαλύτερες μειώσεις προστίμου από ό,τι για την προσφεύγουσα, παρά τις διαπιστώσεις της ίδιας της Επιτροπής σχετικά με τη βαρύτητα καθεμιάς από τις παραβάσεις.

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Blackrock κατά ΓΕΕΑ (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Υπόθεση T-59/14)

(2014/C 129/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Blackrock, Inc. (Ν. Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, Barrister, K. Gilbert και M. Blair, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 31ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση R 573/2013-1.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «INVESTING FOR A NEW WORLD» για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 36 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 11 144 706

Απόφαση του εξεταστή: Ο εξεταστής έκρινε ότι το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορεί να καταχωριστεί

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 2, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2014 — Monster Energy κατά ΓΕΕΑ — Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Υπόθεση T-61/14)

(2014/C 129/34)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Monster Energy Company (Corona, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Luis Yus Balaguer (Movera, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 15ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 821/2013-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «icexpresso + energy coffee» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 30, 32 και 35 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 950 403

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Προγενέστερα σήματα: τα καταχωρισμένα κοινοτικά σήματα υπ' αριθ. 8 445 711, 8 815 722 και 8 815 748 για προϊόντα των κλάσεων 5 και 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Post Bank Iran κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-68/14)

(2014/C 129/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Post Bank Iran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: D. Luff, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την παράγραφο 1 του παραρτήματος της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 18)·
- να ακυρώσει την παράγραφο 1 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 306, σ. 3)·
- να κηρύξει ανεφάρμοστα επί της προσφεύγουσας το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και τα άρθρα 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να προβεί σε δικαστικό έλεγχο τόσο ως προς την παράγραφο 1 του παραρτήματος της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου όσο και ως προς την παράγραφο 1 του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, καθώς και να ελέγξει αν αυτές συνάδουν με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι η απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και ο κανονισμός 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, παραβιάζουν το δίκαιο της Ένωσης και πρέπει να κηρυχθούν ανεφάρμοστοι επί της προσφεύγουσας, πράγμα που καθιστά ανίσχυρη την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, και ανίσχυρο τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, που στηρίζονται σε αυτούς, για τους ακόλουθους λόγους:
 - Το άρθρο 46, παράγραφος 2, του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, παραβιάζει το άρθρο 215 ΣΛΕΕ, καθόσον παρέχει στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να επιβάλλει κυρώσεις εις βάρος της προσφεύγουσας χωρίς να ακολουθεί τη διαδικασία που προβλέπεται σε αυτό το άρθρο της Συνθήκης.
 - Το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, συνιστούν προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων όπως αυτά κατοχυρώνονται στα άρθρα 2, 21 και 23 ΣΕΕ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, κατά το μέτρο που στο Συμβούλιο παρέχεται η αυθαίρετη εξουσία να αποφασίζει σε ποιο πρόσωπο και σε ποια οντότητα θα επιβάλλει κυρώσεις όταν κρίνει ότι το πρόσωπο αυτό ή η οντότητα αυτή παρέχει στήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει ότι το Συμβούλιο, στην απόφασή του 2013/661/ΚΕΠΠΑ της 15ης Νοεμβρίου 2013 και στον εκτελεστικό κανονισμό του (ΕΕ) 1154/2013 της 15ης Νοεμβρίου 2013, υπέπεσε, όσον αφορά την προσφεύγουσα, σε πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη περί τα πράγματα, για τους ακόλουθους λόγους:
 - Δεν εξηγείται ο συγκεκριμένος λόγος για τον οποίο η Post Bank Iran περιλήφθη στον κατάλογο. Η προσφεύγουσα αρνήθηκε σαφώς ότι παρέσχε χρηματοοικονομική στήριξη στην κυβέρνηση του Ιράν. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε στήριξη στο Ιράν στον τομέα των πυρηνικών όπλων. Κατά συνέπεια, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (όπως στη συνέχεια τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 7, της αποφάσεως 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, με το άρθρο 1, παράγραφος 8, της αποφάσεως 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, και με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2012/829/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012), ούτε οι προϋποθέσεις του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1, παράγραφος 11, του κανονισμού 1263/2012 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2012).
 - Με την επιβολή κυρώσεων στην Post Bank Iran απλώς και μόνον επειδή αποτελεί κρατική επιχείρηση, το Συμβούλιο επιβύλαξε δυσμενή μεταχείριση στην προσφεύγουσα σε σχέση με άλλες δημόσιες επιχειρήσεις του Ιράν στις οποίες δεν επιβλήθηκαν κυρώσεις. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Συμβούλιο παραβίασε τις αρχές της ισότητας, της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και της χρηστής διοικήσεως.
 - Το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την απόφασή του να διατηρήσει την εγγραφή της προσφεύγουσας στον κατάλογο των οντοτήτων στις οποίες επιβάλλονται κυρώσεις. Μολονότι αναφέρθηκε στον «αντίκτυπο των μέτρων στο πλαίσιο των σκοπών των πολιτικών της Ένωσης», δεν προσδιόρισε σε ποιο είδος αντικτύπου αναφέρεται καθώς και με ποιον τρόπο τα μέτρα θα αντιμετωπίσουν τον αντίκτυπο αυτόν.
 - Με τη διατήρηση της εγγραφής της προσφεύγουσας στον κατάλογο των οντοτήτων που οποίες επιβάλλονται κυρώσεις, το Συμβούλιο ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Το Συμβούλιο, στην πράξη, αρνήθηκε να συμμορφωθεί με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-13/11. Το Συμβούλιο υπονόμωσε τη θεσμική οργάνωση της Ένωσης και το δικαίωμα της προσφεύγουσας να απονέμεται δικαιοσύνη και να εφαρμόζονται οι δικαστικές αποφάσεις. Επίσης, το Συμβούλιο απέφυγε τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, και από τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, όπως αυτές προσδιορίστηκαν σαφώς από το Γενικό Δικαστήριο στην προαναφερθείσα απόφασή του.
 - Το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς δεν συμμορφώθηκε με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου σε υπόθεση όπου το Συμβούλιο ήταν αντίδικος της προσφεύγουσας και ηττήθηκε, και μάλιστα δεν συμμορφώθηκε ούτε με το σκεπτικό της αποφάσεως αυτής, υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα όσον αφορά τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της προσφεύγουσας και τη φερόμενη σχέση της με την κυβέρνηση του Ιράν, δεν διεξήγαγε την παραμικρή έρευνα σχετικά με τον πραγματικό ρόλο και τις πραγματικές δραστηριότητες της προσφεύγουσας στο Ιράν, μολονότι τούτο επισημάνθηκε από το Γενικό Δικαστήριο ως σημαντική πτυχή του καθεστώτος κυρώσεων της Ένωσης εις βάρος του Ιράν, και διατήρησε τις κυρώσεις πέραν της 20ής Ιανουαρίου 2014, ημερομηνίας κατά την οποία η ΕΕ συμφώνησε όσον αφορά τις δραστηριότητες που δημιουργούν έσοδα για το Ιράν, καθώς πλέον δεν θεωρείται ότι το Ιράν εμπλέκεται σε δραστηριότητες που σχετίζονται με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

- Το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας. Οι κυρώσεις στοχεύουν τις δραστηριότητες του Ιράν σχετικά με τη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε και δεν δύναται να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα παρείχε είτε άμεσα είτε έμμεσα στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων στο Ιράν. Ούτε πλέον διατείνεται ότι η προσφεύγουσα συμβάλλει με συγκεκριμένο τρόπο στη διάδοση των πυρηνικών όπλων στο Ιράν. Με δεδομένη την έλλειψη αντικτύπου των κυρώσεων στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, ο σκοπός των κυρώσεων δεν δικαιολογεί την εξάλειψη του οφέλους που απορρέει για την προσφεύγουσα από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ούτε την πίεση που οι κυρώσεις συνεπάγονται για ολόκληρο το σύστημα δικαστικής προστασίας στην Ένωση, χωρίς καν να αναφερθεί η προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και ασκήσεως εμπορικής δραστηριότητας που έχει η προσφεύγουσα. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο εξέδωσε στις 20 Ιανουαρίου 2014 κανονισμό σχετικά με την άρση ορισμένων κυρώσεων, με βάση την παραδοχή ότι το Ιράν πράγματι δεν εμπλέκεται σε δραστηριότητες διάδοσης των πυρηνικών όπλων.

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

⁽²⁾ Απόφαση 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, για τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 19, σ. 22).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2014 — Swatch κατά ΓΕΕΑ — Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Υπόθεση T-71/14)

(2014/C 129/36)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Swatch AG (Biel, Ελβετία) (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Osón, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Panavision Europe Ltd (Greenford, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 470/2012-2.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SWATCHBALL» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 41 και 42 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 6 543 524

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνείς καταχωρίσεις και καταχωρισμένο κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «swatch» και το λεκτικό σήμα «SWATCH»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-87/14)

(2014/C 129/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Τεχεράνη, Ιράν)· Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Τεχεράνη)· Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Ιράν)· IRISL Europe GmbH (Αμβούργο, Γερμανία)· IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Ιράν)· Irano Misr Shipping Co. (Τεχεράνη)· Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Τεχεράνη)· Shipping Computer Services Co. (Τεχεράνη)· Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Τεχεράνη)· South Way Shipping Agency Co. Ltd (Τεχεράνη)· και Valfajr 8th Shipping Line Co. (Τεχεράνη) (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, και M. Taher, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2013/685/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 316, σ. 46), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1203/2013 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 316, σ. 1), κατά το μέρος που αφορούν τις προσφεύγουσες·
- να κηρύξει ανεφάρμοστη την απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 272, σ. 46), και ανεφάρμοστο τον κανονισμό (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 272, σ. 1)·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν την «ένσταση ελλείψεως νομιμότητας» προκειμένου τα μέτρα του Οκτωβρίου να κηρυχθούν παράνομα κατά το ότι: στερούνται κατάλληλης νομικής βάσεως· διαψεύδουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών και παραβιάζουν την αρχή του οριστικού χαρακτήρα των διοικητικών πράξεων, την αρχή της ασφάλειας δικαίου, την αρχή non bis in idem και το δεδικασμένο· εισάγουν διακρίσεις εις βάρος της IRISL και προσβάλλουν με αδικαιολόγητο ή δυσανάλογο τρόπο θεμελιώδη δικαιώματά της· προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών· και συνιστούν κατάχρηση εξουσίας από μέρους του Συμβουλίου.

Οι προσφεύγουσες διατυπώνουν τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνονται ότι τα βαλλόμενα μέτρα στερούνται κατάλληλης νομικής βάσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλουν ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας να περιλάβει στα βαλλόμενα μέτρα κάθε μία από τις προσφεύγουσες, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματά τους άμυνας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως διατείνονται ότι τα βαλλόμενα μέτρα διαψεύδουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους και παραβιάζουν την αρχή του οριστικού χαρακτήρα των διοικητικών πράξεων, την αρχή της ασφάλειας δικαίου, το δεδικασμένο, την αρχή non bis in idem και την αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζουν ότι τα βαλλόμενα μέτρα προσβάλλουν με αδικαιολόγητο ή δυσανάλογο τρόπο θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγουσών, και ειδικότερα το δικαίωμά τους για σεβασμό της φήμης και της ιδιοκτησίας τους.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2014 — Harry's N. York Bar κατά ΓΕΕΑ — Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR)**(Υπόθεση T-97/14)**

(2014/C 129/38)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Harry's N. York Bar SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Arnaud, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Harrys Pubar AB (Gothenburg, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1038/2012-1 και R 1045/2012-1.
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «HARRY'S NEW YORK BAR» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 30, 32 και 43 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 3 383 445

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Σουηδικά σήματα καταχωρισμένα υπ. αριθ. 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται εν μέρει την προσφυγή στην υπόθεση R 1038/2012-1 και απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση R 1045/2012-1

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 4 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2014 — Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-107/14)**

(2014/C 129/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ι. Χαλκιάς, Ε. Λευθεριώτου και Α. Βασιλοπούλου)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρωθεί η εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 12ης Δεκεμβρίου 2013 για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 8743 και δημοσιευθείσα στο L 338/2013, κατά τα κεφάλαιά της με τα οποία αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες α) συνολικού ύψους 78 813 783,87 ευρώ, που πραγματοποιήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία στον τομέα της ενιαίας ενίσχυσης κατά τα οικονομικά έτη 2008-2010 και β) συνολικού ύψους 22 230 822,10 ευρώ που πραγματοποιήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία στον τομέα της πολλαπλής συμμόρφωσης κατά τα οικονομικά έτη 2006-2010.
- Να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους ακύρωσης:

1. Για τη διόρθωση που επιβάλλεται με την προσβαλλόμενη στα πλαίσια του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης του Κανονισμού 1782/2003 ⁽¹⁾ (δικαιώματα ενίσχυσης):

Πρώτος λόγος ακύρωσης:

- Έλλειψη νομίμου βάσεως για την επιβολή διορθώσεων όσον αφορά στον υπολογισμό των δικαιωμάτων ενιαίας ενίσχυσης και στην κατανομή του εθνικού αποθέματος και την εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 42 και 43 του Καν. 1782/2003, 21 και 28, παρ. 1 και 2 του Καν. 795/2004 ⁽²⁾ και 31 του Καν. 1290/2005 ⁽³⁾, και
- Μη νόμιμη επιβολή των κατ' αποκοπή διορθώσεων στα πλαίσια του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, διότι δεν υπάρχει έγκυρη νομική βάση για την εφαρμογή των παλαιών κατευθυντήριων γραμμών του εγγράφου VI/5530/1997 στη νέα ΚΓΠ και στο καθεστώς της ενιαίας ενίσχυσης, άλλως, η εφαρμογή των παλαιών κατευθυντήριων γραμμών στη νέα ΚΓΠ συνιστά κακή χρήση της διακριτικής ευχέρειας που έχει η ΕΕ στον τομέα των δημοσιονομικών διορθώσεων και ταυτόχρονα πλήττει καίρια την αρχή της αναλογικότητας.

Δεύτερος λόγος ακύρωσης, σχετικά με τη συνεκτίμηση του συνόλου των κτηνοτροφικών εκτάσεων στον υπολογισμό των ποσών αναφοράς:

- Κατά παράβαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων της υφιστάμενης διακριτικής της ευχέρειας η Επιτροπή προτείνει κατ' αποκοπήν διόρθωση 5 %, ενώ δεν θα έπρεπε να προτείνει καμία διόρθωση, άλλως θα έπρεπε να την περιορίσει σε ποσοστό 2 %.

Τρίτος λόγος ακύρωσης, σχετικά με τη συνεκτίμηση του συνόλου των κτηνοτροφικών εκτάσεων στον υπολογισμό των ποσών αναφοράς:

- Παράβαση του άρθρου 4 του Καν. 2529/2001, με αποτέλεσμα να είναι ανακριβής η βάση υπολογισμού της προτεινόμενης κατ' αποκοπήν διόρθωσης, η οποία πρέπει να περιοριστεί στο ποσό των 162 920 267,28 ευρώ για το έτος 2007, 162 528 761,38 ευρώ για το έτος 2008 και 161 343 586,94 ευρώ για το έτος 2009.

Τέταρτος λόγος ακύρωσης, σχετικά με την κατανομή του εθνικού αποθέματος:

- Εσφαλμένη ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 42 του Καν. 1782/03 και του άρθρου 21 του Καν. 795/2004 (κριτήρια κατανομής του εθνικού αποθέματος) και υπέστη σε εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Πέμπτος λόγος ακύρωσης, σχετικά με την κατανομή του εθνικού αποθέματος:

- Μη συνδρομή των απαιτούμενων προϋποθέσεων για την εφαρμογή του Καν. 1290/2005, διότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής σε σχέση με τα εθνικά κριτήρια κατανομής του εθνικού αποθέματος δεν συνιστούν παραβάσεις του, και
- Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 31 του Καν. 1290/2005 και των κατευθυντήριων οδηγιών του εγγράφου VI/5530/1997, διότι, αφενός μεν, οι αιτιάσεις που επικαλείται η Επιτροπή σε σχέση με τα κριτήρια κατανομής του εθνικού αποθέματος και αληθείς υποτιθέμενες δεν οδήγησαν στην καταβολή ποσών σε μη δικαιούχους και δεν δημιούργησαν κίνδυνο ζημίας για το ΕΓΤΕ, αφετέρου δε, οι σχετικές αιτιάσεις δεν συνδέονται με τη μη εφαρμογή ενός βασικού ελέγχου και επομένως δεν δικαιολογούν την επιβολή κατ' αποκοπή διόρθωσης σε ποσοστό 10 %.

2. Για τη διόρθωση που επιβάλλεται με την προσβαλλόμενη στον τομέα της πολλαπλής συμμόρφωσης:

Έκτος λόγος ακύρωσης:

- Το έγγραφο AGRI-2005-64043 της Επιτροπής που εκδόθηκε στις 9 Ιουνίου 2006 δεν μπορεί να αποτελέσει νόμιμη βάση για την επιβολή δημοσιονομικής διόρθωσης. Σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να λειτουργήσει αναδρομικά για την επιβολή διόρθωσης για το έτος αιτήσεων 2006.

Έβδομος λόγος ακύρωσης, ειδικά για το έτος υποβολής αιτήσεων 2008:

- Οι δημοσιονομικές διορθώσεις έχουν επιβληθεί κατά παράβαση της διαδικασίας των άρθρων 11 του Καν 885/2006 και 31 του Καν. 1290/2005, και
- Σε κάθε περίπτωση κατά πλάνη περί τα πράγματα και με ανεπαρκή αιτιολογία η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στοιχειοθετούνται ελλείψεις σε βασικούς ελέγχους στον τομέα της πολλαπλής συμμόρφωσης.

Όγδοος λόγος ακύρωσης: εσφαλμένη εφαρμογή του εγγράφου AGRI-2005-64043:

- Υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας εκτίμησης που διαθέτει η Επιτροπή με αποτέλεσμα την επιβολή διορθώσεων δυσανάλογου ύψους προς τις διαπιστωθείσες πλημμελίες, κατά το μέτρο κατά το οποίο επιβάλλεται διόρθωση 5 % για τα έτη 2006 και 2007, και
- Σφάλμα κατά τον προσδιορισμό της βάσης υπολογισμού της επιβαλλόμενης διόρθωσης

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1)
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 795/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης (ΕΕ L 141, σ. 1)
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1)

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — Bunge Argentina κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-116/14)

(2014/C 129/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bunge Argentina SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J. Bellis και R. Luff, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ L 315, σ. 2), κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών συνάγοντας ότι υπήρξε στρέβλωση των τιμών σπόρων σόγιας και σογιέλαιου, η οποία δικαιολογούσε την εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ ⁽¹⁾.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζει ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ, όπως αυτό ερμηνεύθηκε από τα θεσμικά όργανα στην παρούσα υπόθεση, δεν δύναται να εφαρμοστεί στις εισαγωγές από μέλος του ΠΟΕ καθώς δεν είναι συμβατό με τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως διατείνεται ότι κατά την αξιολόγηση της ζημίας δεν ελήφθησαν υπόψη παράγοντες που αναιρούν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της φερόμενης ζημίας και των εισαγωγών που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2014 — BSH Bosch und Siemens Hausgeräte κατά ΓΕΕΑ — Arçelik (AquaPerfect)

(Υπόθεση T-123/14)

(2014/C 129/41)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Biagosch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Arçelik AS (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 9ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 314/2013-4·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «AquaPerfect» για προϊόντα της κλάσεως 7 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 330 454

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 9 444 118 κοινοτικό λεκτικό σήμα «waterPerfect» για προϊόντα της κλάσεως 7

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση και απορρίπτει την ανακοπή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2014 — adidas κατά ΓΕΕΑ — Shoe Branding Europe (Συσκευή με δύο παράλληλες λωρίδες)

(Υπόθεση T-145/14)

(2014/C 129/42)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: adidas (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Βέλγιο)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1208/2012-2·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το σήμα («other type of mark») για υποδήματα της κλάσεως 25 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 8 398 141

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένα κοινοτικά σήματα υπ' αριθ. 3 517 646, 3 517 612, 3 517 588, 3 517 661, 4 269 072, 6 081 889· γερμανικά καταχωρισμένα σήματα υπ' αριθ. 944 624, 944 623, 399 50 559, 897 134· διεθνής καταχώριση υπ' αριθ. 391 692, για προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 28· και μη καταχωρισμένο σήμα ή σημείο χρησιμοποιούμενο στις συναλλαγές στη Γερμανία

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 4, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 12ης Μαρτίου 2014 — CR κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-128/12) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Αποδοχές — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρουμένου τέκνου — Ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Πρόθεση παραπλανήσεως της διοικήσεως — Απόδειξη — Μη δυνατότητα αντιτάξεως προς τη διοίκηση της πενταετούς προθεσμίας για την άσκηση της αιτήσεως ανακτήσεως των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Διαδικασία προ της ασκήσεως της προσφυγής — Κανόνας της αντιστοιχίας — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας προβληθείσα για πρώτη φορά με την προσφυγή — Παραδεκτό)

(2014/C 129/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: CR (εκπρόσωποι: A. Salerno και B. Cortese, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: V. Montebelle-Demogeot και E. Tañeva)

Παρεμβαίνουν υπέρ του καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. Bisch)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί ανακτήσεως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, του συνόλου των αχρεωστήτως εισπραχθέντων επιδομάτων για εξαρτώμενα τέκνα και όχι μόνον τον επιδομάτων που εισπράχθηκαν αχρεωστήτως κατά τα πέντε τελευταία έτη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Ο CR φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρεμβαίνον, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26/1/2013, σ. 73.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 5ης Μαρτίου 2014 — DC κατά Ευρωπόλ

(Υπόθεση F-77/13) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπόλ — Αναπηρία — Επίδομα αναπηρίας — Υπολογισμός των τόκων — Αίτηση αποζημιώσεως — Προδήλωσ απαράδεκτο)

(2014/C 129/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: DC (εκπρόσωπος: W. Brouwer, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ) (εκπρόσωποι: D. C. Neumann και J. Arnould)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί καθορισμού των τόκων επί του ποσού που καταβλήθηκε λόγω ολικής ανικανότητας προς εργασία κατόπιν δύο ατυχημάτων που συνέβησαν κατά τη διάρκεια δύο υπηρεσιακών ταξιδιών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Ο DC φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας.

(¹) ΕΕ C 352 της 30/11/2013, σ. 27.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-119/13)**

(2014/C 129/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ZZ (εκπρόσωποι: D. de Abreu Caldas και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων για τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των προσφευγόντων στο συνταξιοδοτικό καθεστώς της Ένωσης, που εφαρμόζει τις νέες ΓΕΔ σχετικά με τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος VIII Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις με τις οποίες υπολογίστηκε ο συντάξιμος χρόνος τον οποίο δικαιούνται με βάση τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που είχαν αποκτήσει πριν αρχίσουν να υπηρετούν στην Επιτροπή,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά ΓΕΕΑ**(Υπόθεση F-125/13)**

(2014/C 129/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακύρωσης της έκθεσης αξιολόγησης του προσφεύγοντος-ενάγοντος για το έτος 2012, η οποία κάλυπτε την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2011 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012, καθώς και του καθορισμού των στόχων για την περίοδο από 1η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013, και αγωγή αποζημίωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την έκθεση αξιολόγησης (appraisal report) της 15ης Μαρτίου 2013, η οποία αφορούσε τον προσφεύγοντα και κάλυπτε την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2011 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2012,
- να ακυρώσει τον καθορισμό από το ΓΕΕΑ των στόχων που έθεσε για τον προσφεύγοντα για την περίοδο από Ιανουάριο μέχρι Δεκέμβριο του 2013,

- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει στον προσφεύγοντα την προσήκουσα αποζημίωση, κατά την εκτίμηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, για την υλική ζημία του και την ηθική βλάβη του,
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
-

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-689/13**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 85 της 22ας Μαρτίου 2014)

(2014/C 129/47)

Το κείμενο της ανακοίνωσης στην υπόθεση T-689/13, Bilbaina de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2013 — Bilbaina de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-689/13)

(2014/C 85/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bilbaina de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Vizcaya, Ισπανία)· Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Τσεχική Δημοκρατία)· Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Ισπανία)· Koppers Denmark A/S (Nyborg, Δανία)· Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Ηνωμένο Βασίλειο)· Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Κάτω Χώρες)· Rütgers basic aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Γερμανία)· Rütgers Belgium NV (Zelzate, Βέλγιο)· Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Πολωνία)· Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Ηνωμένο Βασίλειο)· Grupo Ferroatlántica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)· SGL Carbon GmbH (Meitingen, Γερμανία)· SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Αυστρία)· SGL Carbon (Passy, Γαλλία)· SGL Carbon, SA (La Coruña, Ισπανία)· SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Πολωνία)· ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Γερμανία)· και Tokai Erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη στο μέτρο που ταξινομεί την πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας στις κατηγορίες H400 και H410·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 944/2013 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο (στο εξής: κανονισμός CLP) (ΕΕ L 261, σ. 5), στο μέτρο που ταξινομεί την πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας αριθ. CAS 65996-93-2 (στο εξής: CTPHT) στις κατηγορίες H400 (σξεία τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον 1) και H410 (χρόνια τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον 1) (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη, διότι παραβαίνει τις διατάξεις των κανονισμών REACH και CLP σχετικά με την ταξινόμηση ουσιών ως τοξικών για το υδάτινο περιβάλλον και μελέτες που πρέπει να γίνουν δεκτές για τον σκοπό αυτό και παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, στο μέτρο που απέρριψε μελέτες, οι οποίες εκπονήθηκαν σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του κανονισμού REACH και τις κατευθυντήριες γραμμές του ΟΟΣΑ, και απαιτούσε τη διενέργεια δοκιμών χωρίς καμία αποδεκτή τυποποιημένη μέθοδο.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη, διότι στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις αδρανείς εγγενείς ιδιότητες της CTRHT οι οποίες, μεταξύ άλλων, επηρεάζουν σημαντικά τις δοκιμές της υπεριώδους ακτινοβολίας και την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου· καθόρισε τους παράγοντες M για τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες, χωρίς να εξετάσει επαρκώς τις μελέτες στις οποίες στηρίχθηκε, και απέριψε τα στοιχεία που παρέσχον οι προσφεύγουσες χωρίς βάσιμη αιτιολογία.
 3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι παράνομη, διότι παραβιάζει τις αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί διαφάνειας και προσβάλλει το δικαίωμα άμυνας.»
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL